

3. čtvrtletí 1973

KRISTUS A SOBOTA

Boží zákon, který je platný pro všechny lidi všech dob, obsahuje i 4. přikázání o sobotě. Toto přikázání je lidmi nejvíce přestupováno. Proto sobotní pravda musí být hlásána mnohem ob-
sažněji, v celé duchovní šíři, ve vztahu k Pánu Ježíši a k jeho spravedlnosti.

Služebnice Páně píše o událostech dneška a praví, že lid Boží „se posilní ve znamení, o kterém mluví 2 Moj 31, 12—18“. Sobota je znamením, že Kristus je naším stvořitelem a posvě-
titelem. To by mělo vést lid Boží k tomu, aby hlásal všude sobotu mnohem plněji.

Znamení Ježíše Krista — Stvořitele

Zákl. verš: 2 Moj 31, 13

Skrze Krista jsou stvořeny všechny věci na nebi i na zemi. On dal lidem svůj zákon. Ten, kdo správně svěří Kristovu sobotu, hlásá vlastně svým životem: „Sedmý den je sobota Páně. Pamatuj na svého stvořitele a spásitele.“

Bůh posílá v těchto dnech všem lidem poslední výzvu evangelia (Zj 14, 6–12). Kdo jí věnuje pozornost, je veden k správnému rozhodnutí mezi dvěma protichůdnými znameními určité autority — mezi sobotou a nedělí.

1. Kristus — Stvořitel (Jan 1, 10)

Miliony vyznavačů křesťanství si představují Krista pouze jako spásitele. Je jistě nutné, aby se člověk cele odevzdal Kristu jako svému jedinému spásiteli. Ale postavení Krista je založeno na dvou základních pravdách evangelia: 1. Ježíšova věčná existence jako Božího Syna, tedy Boha-Syna. 2. Ježíšovo působení jako Boha-Stvořitele podle 1 Moj 1. a 2. kapitoly.

Co potvrzuje, že Kristus-Spásitel je současně stvořitelem všeho? Kol 1, 15–17

Jak dokazuje slovo Boží dále, že Kristus spolupracoval s Otcem jako stvořitel všeho? 1 Kor 8, 6; Ef 3, 9; Jan 1, 1–3

Kristus rozměřil nebesa a položil základy země. Jeho ruka umístila světy v prostoru a vytvořila i pošlapávané polní květy. Do všeho na zemi, ve vzduchu a na obloze vepsal Otcovo poselství lásky.

2. Stvořitel je od věčnosti (Jan 1, 1. 3. 14)

Evangelium Janovo představuje Krista jako bytost, která byla s Bohem od věků a která je stvořitelem vesmíru.

Jak poznáme, že toto Slovo, Stvořitel, je současně Kristus, Spasitel? Jan 1, 10. 14

K Židům 1, 1—3 čteme, že Ježíš, který nás očistil od hříchů, je Boží Syn, který stvořil světy.

Jak svědčí Bůh Otec o tom, že Kristus učinil nebe a zemi? Žid 1, 8—12

Syn Boží stvořil všechny nebeské zástupy, a splnil tak Otcovu vůli. Nebeské zástupy byly povinny vzdávat mu veškerou poctu právě tak jako Bohu. Ale Kristus v tom nehledal svoji moc a povýšenost proti Božímu plánu, on zveleboval Otcovu slávu a plnil jeho úmysl dobroty a lásky.

3. Vykoupení znamená obnovení stvoření (2 Kor 5, 17)

Křesťané jsou lidé obnovení Kristem ke konání dobrých skutků. Kristus nám předává svůj charakter. Proto každý, kdo chce být spasen, je závislý na Kristu.

Proč je ke spasení třeba víc než jen mít odpuštění? Jan 3, 3; Ef 4, 22—24

Přijme-li věřící Krista upřímně za svého spasitele, získá svobodu, odpuštění a proměnu. Duch svatý se usídí v jeho srdci a umožní mu život v poslušnosti Krista a jeho přikázání. Kristus-Stvořitel nemůže být oddělen od Krista-Vykupitele.

Potvrzuje nám Starý zákon, že stvoření a spasení je od téhož Pána? Iz 43, 1; 44, 24

Když se andělé dověděli, že jejich velitel a Pán má být obětován za člověka, nabídli se, že se chtějí obětovat za člověka sami. Ale život anděla nestačil na splacení dluhu; jen Ježíš, který člověka stvořil, měl moc ho vykoupit.

4. Předurčený plán (2 Tim 1, 9)

Plán spasení vznikl ještě před stvořením světa. Bůh nás spasil v souladu se svým úmyslem, který s Kristem projednal před ustanovením světa.

Když Adam zhřešil, stal se jeho stvořitel vykupitelem. Tak je Ježíš Kristus „Beránek, zabitý od ustanovení světa“. (Zj 13, 8)

Stvořené bytosti nestačily na požadavky porušeného Božího zákona. Smíření za přestupek mohl přinést jen ten, který byl rovný Bohu. Proto mohl jedině Pán Ježíš oběvat sebe jako dostačitelne výkupné za hříšného člověka.

Kdy se setkáváme s prvním nástinem evangelia? 1 Moj 3, 15

5. Znamení stvořitele (2 Moj 31, 15–17)

Pán prohlašuje, že sobota, sedmý den týdne, je znamením mezi ním a mezi jeho lidem, poněvadž učinil svět v šesti dnech a sedmého dne odpočinul. Nový zákon ukazuje, že tímto Pánem, který učinil v šesti dnech svět a odpočinul sedmého dne, je náš Pán Ježíš Kristus. I u Marka 2, 27. 28 čteme, že Kristus je pánem sedmého dne — soboty.

Víme z bible, že přikázání o svěcení soboty dal sám Pán Ježíš? Srovnej Neh 9, 12. 13 a 1 Kor 10, 1–4.

Je to důležité, abychom byli poslušni Kristových přikázání? Žid 5, 9

6. Znamení spasitele (Ez 20, 12)

Jádrem sobotní pravdy je Kristus, náš stvořitel a vykupitel.

Co poznají ti, kteří světlí správně sobotu Hospodinovu? 2 Moj 31, 13; Ez 20, 12

Ve staletích, jež následovala po době apoštolské, se lidé velmi odchýlili od pravdy, kterou učil náš Pán. Lidské zřízení — svěcení neděle — mělo nahradit zacho-

vávání Kristovy soboty. Tento zvyk přenesly do naší doby duchovenské a občanské zákony. Proto většina křesťanů svěť neděli místo Kristovy soboty, sedmého dne v týdnu.

Sobota, jež byla dána světu jako znamení Boha-Stvořitele, je současně důkazem toho, že Bůh je posvětitel. Moc, která vše stvořila, obnovuje i duši člověka ke své podobě. Pro ty, kteří svěť sobotu, je to znamením posvěcení.

2. úkol — dne 14. července 1973

Kristova věčná památka

Zákl. verš: Ž 111, 4

Pán dal člověku dva předivné dary: stvoření a vykupení, časný a věčný život.

Kristus ustanovil určité památky, které máme slavit jako upomínku na jeho stvořitelské a vykupitelské dílo. Vedle památky večere Páně a křtu je to sobota, která nám každý týden připomíná, že Ježíš je našim stvořitelem.

Svěťme-li správně sobotu ustanovenou Kristem, pak jej oslavujeme a uctíváme jako svého stvořitele a spasitele.

1. Bohem stanovená památka (Kol 2, 12)

Správný biblický křest je křest ponořením. Která významná skutečnost se ztrácí při křtu pokropením? Řím 6, 4; Kol 2, 12.

Na které důležité události poukazuje večere Páně? 1 Kor 11, 26; Luk 22, 17–20.

Sobota má vztah ke dvěma bytostem: 1. ke Kristu jako k Bohu, 2. k věřícímu člověku. Výkon křtu a večeře Páně se rovněž upírají k Bohu a mají zapůsobit na člověka. Nový zákon neuvádí žádnou zprávu o přesunutí soboty sedmého dne týdne na 1. den týdne — neděli, ani k tomu nedává nějaké oprávnění. To dokazuje, jak nesprávné je tvrzení, že se má světiti neděle na památku toho, že Kristus vstal 1. dne týdne z mrtvých.

Křtus ustanovil tři hlavní památky, které mají věřící slavit: 1. křest jako památku svého pohřbu a zmrtvýchvstání, 2. večeři Páně na památku své oběti na kříži za naše hříchy a 3. sobotu jako památku své tvůrčí a vykupitelské moci.

2. Věčný základ (1 Kor 3, 11)

Proč odpočínul Kristus-Stvořitel v poslední den prvního týdne světa? 1 Moj 2, 3.

Posvětil den sedmý, protože v tento den odpočínul (hebrejsky „přestal, skončil“ stvořitelské dílo). Jeho odpočinek byl přípravou k tomu, že oddělil pro člověka sedmý den týdne jako den Páně a posvětil ho.

Slovo „sobota“ pochází z hebrejského *š a b a t*, a značí přestat, odpočívát, tedy odpočinutí.

Jak dokazuje Kristus ve 4. přikázání, že sobota je sedmý den? Jak připomíná dílo stvoření? 2 Moj 20, 11.

Dokud máme důvod k uctívání Stvořitele, dotud je i sobota jeho znamením a památkou.

3. Věčné požehnání (1 Moj 2, 3)

Jak potvrzuje Kristus, že přikázání, dané ve Starém zákoně, jehož součástí je i sobota, platí stále? Mat 5, 17 až 19.

Bůh ustanovil v ráji památku svého stvořitelského díla — požehnal sedmému dni. Sobota byla dána Adamovi, otci a představiteli celé lidské rodiny. Svěcením soboty měli všichni obyvatelé země vděčně uznávat, že Bůh je

jejich stvořitelem a pravým vládcem, že jsou dílem jeho rukou a patří jemu.

4. Jediný správný den (2 Moj 20, 8—11)

V těchto verších čteme, proč Pán vyžaduje svěcení sedmého dne. Kristus zde jasně prohlásil, že jediné sobota — sedmý den týdne — je pravým dnem odpočinku.

Jak potvrdil Kristus, že sobota není pouze pro Židy? Mar 2, 27. 28.

Všichni, kteří svěťí sedmý den, dokazují, že uctívají Hospodina. Sobota tedy zůstává trvalým důkazem toho, že člověk je věren svému Bohu.

5. Sobota v křesťanství (Luk 23, 56)

Mnozí lidé si myslí, že první den týdne se stal dnem Páně na památku Kristova vzkříšení. Ale Luk 23, 56 mluví jasně o závaznosti soboty i pro tehdejší učedníky Páně. Žid 4, 9. 10.

Které zákony byly odstraněny na kříži? Ef 2, 15.

Svěcení soboty je znamením poslušnosti. Kdo zachovává 4. přikázání, bude zachovávat i ostatní. Učedníci Ježíšovi mají zvelebit sobotu, aby se opět stala památkou stvoření a znamením Stvořitelovy moci.

6. Sobota na věčnosti (Iz 66, 22. 23)

Všichni vykoupení na nové zemi budou po celou věčnost slavit den sobotní.

Srovnáme-li tento verš u Izaiáše s 1 Moj 2, 1—3, poznáme, že sobota sahá od stvoření světa až na novou zemi. Sedmý den je tedy sobotou pro Boží lid všech dob.

Co praví Pán o platnosti svěcení soboty? 2 Moj 31; 16. 17.

Každou sobotu získáváme dvojnásobnou připomínku. Sobota nám připomíná dobu, kdy země byla dokonalá a šťastná. Současně poukazuje do budoucna, kdy země opět bude dokonalá a naplněna věčným štěstím.

Pouto lásky

Zákl. verš: Jan 14, 21

Zachovávání Božích přikázání včetně 4. přikázání o sobotě je důkazem naší lásky k Bohu. Pravé svěcení soboty je poutem lásky, které pojí věřícího s jeho Pánem. Přináší radost a potěšení. Chceš-li světit sobotu bez lásky ke Kristu, bude to pro tebe omezující přítěží.

1. Pečeť kříže (Řím 5, 8)

V jaké souvislosti je svěcení soboty s osobním poznáním Boha? Ez 20, 20.

Co má společného poslušnost ke Kristu se zůstáváním v jeho lásce? Jan 15, 10.

Sobota poukazuje na ztracený rajský klid, ale mluví i o pokoji, který Spasitel vydobyl. Všechno v přírodě opětuje jeho pozvání: „Pojďte ke mně všichni, kteří pracujete a obtíženi jste, a já vám odpočinutí dám.“ Mat 11, 28.

2. Láska vede k poslušnosti (1 Jana 5, 3)

Věřící dokáže, že miluje Boha, když zachovává jeho přikázání.

Jaký je osudný důsledek toho, že člověk nemá pravou lásku ke Kristu? Jan 15, 24.

Jak shrnul Ježíš všech deset přikázání? Mat 22, 35 až 40.

„Víra bez skutků je mrtvá.“ Jak 2, 26. Nedokazuje-li křesťan náležitou vírou poslušností zákona, nadarmo prohlašuje, že Ježíš je spasitelem. Proto je povinen zachovávat i 4. Boží přikázání. Pro ty, kteří mají v úctě svatou Boží sobotu, je to důkazem, že Bůh je uznává za svůj

vyvolený lid. Každý, kdo přijímá znamení Boží vlády, chápe se zlatého řetězu poslušnosti, jehož každý článek je zaslíbením.

3. Příklad lásky (1 Petra 2, 21)

Syn Boží vzal na sebe naši lidskou přirozenost. Spojil tak na věky své božství s člověčenstvím. Za svého života na zemi světil také sedmý den — sobotu. To je příklad pro nás.

Podle čeho poznáme, že Pán Ježíš se nezměnil? Žid 13, 8.

Proč bylo místo, kde byl hořící keř, svaté? 2 Moj 3, 2—6.

Přítomnost Boží činila svatým to místo, kde hořel keř. I Kristus posvětil sedmý den svou přítomností. Světil jej jako první, hned na začátku jako stvořitel, později na této zemi jako vykupitel. V sobotu je naše mysl vedena k přírodě. V ní též prožíváme společenství se Stvořitelem.

4. Pro naše dobro (5. Moj 6, 24)

Kdy začíná den a tudíž i sobota podle biblického pojetí a jak určují lidé začátek dne? 1 Moj 1, 23. 31; Mar 1, 21. 32.

Nezapomínejme, že sobota začíná západem slunka v pátek večer. Tyto chvíle jsou pro nás tak svaté jako další hodiny dne sobotního. I sám Pán Ježíš nám ukazuje, abychom světili sobotu od západu slunka v pátek večer až do západu v sobotu.

Kdyby lid Boží přijímal všechno, co mu Bůh doporučuje, byl by jejich život šťastný. I jiní lidé by toužili po studiu Písma. Pravda by pronikla jejich životem a její nebeské zásady by uspokojovaly rozháranou mysl dnešního člověka.

5. Správné pohnutky (Žalm 40, 9)

Proč nám Bůh chce dát především nové srdce? Ez 11, 19. 20; Řím 8, 7.

Lidé tělesně smýšlející se někdy ptají: „Není to těžké světit sobotu?“ Odpověď zní „ano“ nebo „ne“ podle toho, žije-li v nás Kristus. Kdo Krista miluje, ten jeho přikázání zachovává. Pro něho nejsou Boží přikázání těžká. Ve vykonávání všech povinností musí být vůdčí silou láska. (2 Kor 5, 14). Ježíšovo jeho, jeho požadavky, i příkazy jsou pak lehké a doslova nás občerstvují. Mat 11, 28—30.

Jsme-li „ukřižováni s Kristem“ a „žije-li Kristus v nás“ (Gal 2, 20), je snadno žít ve shodě s Božím zákonem. Nejsme-li však mrtví pro hřích, dokonce žije-li hřích v našem srdci, pak nám to padne zatěžko. Záleží na každém z nás, budeme-li spolupracovat s Duchem svatým, abychom získali a udrželi si správnou křesťanskou zkušenost. Dovolíme-li Pánu, pronikne naše myšlení a tužby a přizpůsobí naše srdce a mysl své vůli, že jej budeme ochotně poslouchat.

6. Den radosti (Iz 58, 13. 14)

Správné svěcení soboty může nás i dnes přiblížit k radostnému svěcení soboty našich prarodičů v ráji. Na nové zemi to bude zase radost svěcení soboty, kterou budou prožívat všichni vykoupení.

Má Pán v nás zalíbení, světíme-li sobotu? Iz 56, 1. 2.

Sobota není pouze dnem tělesného odpočinku, na to by stačil kterýkoli den. Svěcení soboty přináší mnoho požehnání. Bůh si přeje, aby se nám sobota stala dnem radosti. Tímto znamením se má dnes lišit lid Boží, který vychází ze světa a chystá se vejít do nebeského odpočínutí.

vyvolený lid. Každý, kdo přijímá znamení Boží vlády, chápe se zlatého řetězu poslušnosti, jehož každý článek je zaslíbením.

3. Příklad lásky (1 Petra 2, 21)

Syn Boží vzal na sebe naši lidskou přirozenost. Spojil tak na věky své božství s člověčenstvím. Za svého života na zemi světil také sedmý den — sobotu. To je příklad pro nás.

Podle čeho poznáme, že Pán Ježíš se nezměnil? Žid 13, 8.

Proč bylo místo, kde byl hořící keř, svaté? 2 Moj 3, 2—6.

Přítomnost Boží činila svatým to místo, kde hořel keř. I Kristus posvětil sedmý den svou přítomností. Světil jej jako první, hned na začátku jako stvořitel, později na této zemi jako vykupitel. V sobotu je naše mysl vedena k přírodě. V ní též prožíváme společenství se Stvořitelem.

4. Pro naše dobro (5. Moj 6, 24)

Kdy začíná den a tudíž i sobota podle biblického pojetí a jak určují lidé začátek dne? 1 Moj 1, 23. 31; Mar 1, 21. 32.

Nezapomínejme, že sobota začíná západem slunka v pátek večer. Tyto chvíle jsou pro nás tak svaté jako další hodiny dne sobotního. I sám Pán Ježíš nám ukazuje, abychom světili sobotu od západu slunka v pátek večer až do západu v sobotu.

Kdyby lid Boží přijímal všechno, co mu Bůh doporučuje, byl by jejich život šťastný. I jiní lidé by toužili po studiu Písma. Pravda by pronikla jejich životem a její nebeské zásady by uspokojovaly rozháranou mysl dnešního člověka.

5. Správné pohnutky (Žalm 40, 9)

Proč nám Bůh chce dát především nové srdce? Iz 11, 19. 20; Řím 8, 7.

Lidé tělesně smýšlejší se někdy ptají: „Není to těžké světit sobotu?“ Odpověď zní „ano“ nebo „ne“ podle toho, žije-li v nás Kristus. Kdo Krista miluje, ten jeho přikázání zachovává. Pro něho nejsou Boží přikázání těžká. Ve vykonávání všech povinností musí být vůdčí silou láska. (2 Kor 5, 14). Ježíšovo jho, jeho požadavky, i přikazy jsou pak lehké a doslova nás občerstvují. Mat 11, 28–30.

Jsme-li „ukřížováni s Kristem“ a „žije-li Kristus v nás“ (Gal 2, 20), je snadno žít ve shodě s Božím zákonem. Nejsme-li však mrtví pro hřích, dokonce žije-li hřích v našem srdci, pak nám to padne zatěžko. Záleží na každém z nás, budeme-li spolupracovat s Duchem svatým, abychom získali a udrželi si správnou křesťanskou zkušenost. Dovolíme-li Pánu, pronikne naše myšlení a tužby a přizpůsobí naše srdce a mysl své vůli, že jej budeme ochotně poslouchat.

6. Den radosti (Iz 58, 13. 14)

Správné svěcení soboty může nás i dnes přiblížit k radostnému svěcení soboty našich prarodičů v ráji. Na nové zemi to bude zase radost svěcení soboty, kterou budou prožívat všichni vykoupení.

Má Pán v nás zalíbení, světíme-li sobotu? Iz 56, 1. 2.

Sobota není pouze dnem tělesného odpočinku, na to by stačil kterýkoli den. Svěcení soboty přináší mnoho požehnání. Bůh si přeje, aby se nám sobota stala dnem radosti. Tímto znamením se má dnes lišit lid Boží, který vychází ze světa a chystá se vejít do nebeského odpočínutí.

Štít víry

Zákl. verš: Žalm 91, 4

Boží pravda nás má chránit před hříšnými cestami. Boží pravda je projevna v jeho zákoně. Satan, původce bludu, to ví. Proto stojí v opozici vůči Bohu a svádí k odboji od počátku i člověka. (Jan 8, 44). Usiluje soustavně o to, aby sobotní pravdu překroutil, znetvořil a odstranil.

1. Znamení pravé bohoslužby (2 Moj 31, 17)

Čím člověk Stvořiteli dokáže, že v něm vidí pravého Boha a že mu chce být věrný? 2 Moj 20, 8–11; 31, 16, 17.

Pouze 4. přikázání mluví o Bohu jako o stvořiteli, který si zaslouží naši úctu a věrnost. Svěcení soboty odlišuje správnou bohoslužbu od nepravé.

Jak zdůrazňuje Písmo, že upřímná poslušnost je pravou bohoslužbou? 1 Sam 15, 22; Ž 40, 7–9.

2. Chrání před nepravou bohoslužbou (Zj 14, 7)

Tento verš je součástí poselství, jež má být podle Božího určení zvěstováno krátce před druhým příchodem Ježíše Krista všem národům. Poselství uvádí zapomenuté a zanedbané pravdy zpět na místo, které jim v hlásání evangelia náleží.

Výzva „Klanějte se tomu, který učinil nebe a zemi“, vyžaduje od člověka, aby uznal Krista jako stvořitele a Pána. To vede dál k svěcení soboty, která je znamením Boha-Stvořitele.

Kde je to v Písmu potvrzeno? (Ez 20, 20).

Kdyby se sobota běžně svěřila, věnovali by lidé své myšlenky a city Stvořiteli, a nebylo by tolik vlažných křesťanů jako dnes.

3. Světoširé svědectví

Délka dne je závislá na otáčení země kolem osy. Údobí otáček měsíce kolem země tvoří přirozenou délku měsíce. Otáčení země kolem slunce je podkladem roku. Ale kde se vzal sedmidenní týden? V přírodě pro něj nenalzááme vysvětlení.

Proč je nutno světit každý sedmý den týdne — sobotu? 2 Moj 20, 8—11.

Která inspirovaná zpráva mluví o původu týdne? 1 Moj 1, 1—31; 2, 1—3.

Týden je sám o sobě důkazem, že dny stvoření netvořily dlouhá a neurčitá časová údobí, ale dny o 24 hodinách. Bůh vyměřil svými dny stvoření a dnem odpočinku prvý týden, který měl být vzorem pro další týdny až do konce světa.

4. Přivádí k Bohu-Stvořiteli (Žid 11, 3)

Kterými slovy dokazuje 4. přikázání, že šest dnů stvoření jsou stejné dny jako dny v našem týdnu? 2 Moj 20, 8—11.

Kdo světi na Boží přikaz sobotu, uznává učení, že svět byl stvořen v šesti doslovných dnech o 24 hodinách.

Někteří lidé se snaží upřít Bohu vládu ve vesmíru a snižují člověka a připravují ho o důstojný původ. My, jako křesťané věříme v Boha — Stvořitele.

5. Znamení mezi námi a Bohem

Kristus je na sedmi místech Nového zákona označen jako stvořitel všeho. Tím se liší od celé řady falešných bohů, z nichž nikdo nestvořil nebe a zemi. Jer 10, 10—12; Sk 17, 23. 24.

Sobota měla lidem vždy připomínat živého Boha jako zdroj života a předmět úcty a klanění. Nepřítel spasení se snaží odvrátit lidi od Boha, aby nebyli poslušní Božího zákona. Proto má namířeno zvláště proti přikázání, jež poukazuje na Boha jakožto stvořitele.

6. Pravda posvěcuje (Jan 17, 17)

Proč člověk nemůže získat dobrými skutky spasení? Ef 2, 8—10.

Pravým svěcením soboty uznáváme, že jedině Kristus nás může učinit spravedlivými. Kdo svěťí sobotu podle Kristových pokynů, není zákoníkem. Boží milost nás neosvobozuje od zachovávání přikázání.

Které verše Písma nás o tom přesvědčují? Řím 3, 31; 6, 14. 15.

Ten, kdo zachovává sobotu podle Kristovy vůle, je ochoten plnit i ostatní jeho příkazy. Správné svěcení soboty je totiž důkazem, že Kristus člověka posvěcuje a zachraňuje od hříchu.

5. úkol — dne 5. srpna 1973

Chybějící verš

Zákl. verš: Sk 17, 11. 12

Apoštolové a první křesťané vůbec uznávali v zásadách víry konečnou autoritu Písma. Protestantismus byl založen na této bezpečné a správné zásadě, že bible a jedině bible je rozhodujícím pravidlem víry a života.

Miliony dnešních křesťanů, kteří tradičně uznávají bibli za svého jediného vůdce, věří, že Nový zákon schvaluje svěcení neděle. Musíme se proto přesvědčit o tom, je-li

v Novém zákoně nějaký verš, který by mohl být uveden jako důkaz tohoto tvrzení.

1. Vzkříšení v neděli (Mar 16, 9)

Zde jasně čteme, že Kristus vstal v neděli časně zrána. Ale nikde není ani náznak toho, že by se proto měla světit neděle.

Jak dokazuje Marek, že den před nedělí, sobota, je dnem Páně? Mar 16, 1. 2.

Při nejlepší vůli nemůže člověk, který zná Písmo, světit den Páně v neděli. Tyto dva verše praví, že ženy přišly k hrobu v neděli ráno — až po sobotě.

Co praví Jan o dni, kdy Marie našla hrob prázdný? Jan 20, 1.

Jan líčí tuto událost asi 60 let po vzkříšení Krista. Někteří lidé tvrdí, že v těchto letech již křesťané světili neděli místo soboty. Kdyby to byla pravda, jistě by se Jan o tom zmínil, když uvedl, že Pán vstal prvního dne týdne z mrtvých.

Někteří křesťané poukazují na to, že neděle se stala křesťanskou sobotou proto, že Kristus v ní vstal z mrtvých. Ale chybí důkaz Písma. Kristus ani apoštolové nepoctili ničím tento den.

2. Vzkříšení a sobota (Luk 23, 54—56; 24, 1)

Tyto verše mluví o třech zvláštních skutečnostech:

1. Kristus byl ukřižován v den před sobotou.

2. Vstal z mrtvých v den po sobotě. Mar 16, 1. 2; Mat 28, 1.

3. Den mezi ukřižováním v pátek a vzkříšením v neděli byl „sobotou podle přikázání“ Páně. (Luk 23, 56). Z toho jasně vyplývá, že den odpočinku, biblická sobota, je sedmý den týdne. Ten světili i první křesťané.

Na základě Luk 23, 54—56; 24, 1 poznáváme, že Ježíšovi následovníci přišli k hrobu v neděli, což by v sobotu neučinili.

3. Pochybnosti učedníků vyvráceny (Jan 20, 19)

Jak poznáme z tohoto verše, že učedníci při svém setkání nevěřili, že Ježíš vstal z mrtvých? Mar 16, 9–14.

Prvý zaznamenaný křesťanský sněm zasedal v Jeruzalémě kolem r. 54 po Kr. neboli asi 21 let po Kristově vzkříšení. Sk 15 kap. Povšimněme si, že v závazném dopisu sněmu, adresovaném všem sborům, je řeč o sobotě Zidů. Oni totiž „na každou sobotu“ čelili v synagogách Písmo. Sk 15, 21. Nebyla známa tedy jiná sobota kromě sedmého dne týdne. Tak je tomu i dnes a na věky. Iz 66, 22. 23.

4. Noční shromáždění (Sk 20, 7)

Mnozí se domnívají, že křesťané v Troadě se pravidelně scházeli v neděli k bohoslužbám. Nesmíme v bibli číst něco, co tam není.

Podle čeho víme, že toto setkání v Troadě bylo podle biblického počítání dne v noci ze soboty na neděli? 1 Moj 1, 19; Mar 1, 32; Sk 20, 7. 8. 11.

Slavnost večere Páně v Troadě v první den týdne neposvětila neděli k tomu, aby ji křesťané slavili jako den Páně. Pán Ježíš slavil první večeri Páně s učedníky ve čtvrtek večer, ale proto se tento den nestal svatý.

Co praví novozakonní křesťanští vedoucí o dni, kdy se zbožní Zidé a někteří pohané scházeli k pobožnostem? Sk 13, 27; 15, 21; 18, 4.

Zdá se, že toto shromáždění se nekonalo proto, že byla neděle, ale protože se Pavel chystal na cestu (Sk 20, 7) a Lukáš uvádí zprávu o tom hlavně kvůli Eutychovi. Poznámka, že se jednalo o „první den po sobotě“, tvoří pouze soustavný chronologický sled Pavlovy cesty.

5. Sbírký na chudé v neděli. (1 Kor 16, 2).

Z čeho poznáváme, že se nejednalo o veřejnou sbírku v modlitebně?

Pavel konal sbírku na potřebné věřící v Jeruzalémě. Chtěl se za tím účelem zastavit v Korintu a radil tamějším věřícím, aby vždy v první den týdne odložili určitou částku na fond pro chudé v Jeruzalémě.

Proč je tvrzení, že „den Páně“ ve Zj 1, 10 je neděle, nebiblické?

Bible soustavně uznává sedmý den jako zvláštní den Páně pro člověka. Bůh jej nazývá svým svatým dnem. A Pán Ježíš prohlásil, že je pánem soboty.

Pán se zjevil apoštolovi Janovi ve vyhnanství v sobotu. Jan světil sobotu na ostrově Patmos právě tak posvátně jako v době, kdy kázal v judských městech a městečkách.

6. Lidské ustanovení (Mat 22, 29)

Pán Ježíš řekl tato slova saduceům, kteří neuznávali vzkříšení. Je to vhodné zobrazení těch, kteří chtějí pomocí bible obhájit svěcení neděle.

Co je rozhodující v náboženských otázkách? Iz 8, 20.

Proč není v bibli zmínka o svěcení neděle?

1. Kristus a apoštolové nepřeložili sobotu ze sedmého dne týdne na první den týdne.
2. Ježíš a jeho apoštolové nikdy nesvětili první den týdne jako sobotu neboli den Páně.
3. V Novém zákoně není uveden Boží příkaz ke svěcení prvního dne týdne.
4. Bible ani slovem nenaznačuje, že by se měl první den týdne chovat v posvátné úctě.
5. V bibli není ani náznak o tom, že by k svěcení neděle došlo v biblických dobách.
6. Bůh, Kristus, svatí andělé ani Bohem inspirovaní lidé neřekli nikdy ani slovo ve prospěch svěcení neděle.

Lidský zásah

Zákl. verš: Žid 13, 8

V předchozích úkolech jsme se učili, že to byl Kristus, který dal člověku sedmý den — sobotu, jakožto věčné znamení, že je pánem, stvořitelem vesmíru a jediným spasitelem člověka. Proč lidé nemají právo o své újmě měnit to, co Bůh ustanovil. Žel, že církevní i světové dějiny nám potvrzují, že lidé se opovážili změnit Boží ustanovení. Kdo provedl tuto změnu? Kdy k tomu došlo? Proč?

1. Bůh změnu neprovedl. (Ž 89, 35)

Desa'ero je jediným závazným mravním zákonem, který Bůh lidem dal. Bůh praví ve 4. přikázání: „Ale dne sedmého odpočinutí jest Hospodina Boha tvého.“ Žalmista prohlašuje, že Bůh nezmění své slovo. Bůh se tedy ani nepokusil o přesun soboty ze sedmého na první den týdne. Ti, kteří chtějí z neděle vytvořit křesťanskou sobotu, staví se ve skutečnosti nad Boha, poněvadž Bůh nic takového neučinil a nedal k tomu nikomu právo.

Kristus předpověděl zničení Jeruzaléma, k němuž došlo o 39 let později, r. 70 po Kr. Řekl: „Modlete se, aby utíkáni vaše nebylo v zimě nebo v sobotu.“ (Mat 24, 20). Tím ukázal, že sobota jakožto sedmý den týdne bude v platnosti i 39 let po jeho vzkříšení.

Kde v písmu je napsáno, že Pán Bůh zakázal jakoukoli změnu jeho přikázání? 5 Moj 4, 2; 12, 32.

2. Zákon není změněn ani v nové smlouvě. (Jer 31, 31. 33)

Tyto verše praví, že v nové smlouvě píše Bůh do srdcí

obrácených lidí tentýž zákon Desatera, který napsal ve staré smlouvě s Izraelem na dvě kamenné desky. Sobota je tedy i v nové smlouvě tentýž den jako v Desateru.

Jaké stanovisko zaujímá obrácený člověk k Božím přikázáním? Ž 40, 9; Ez 11, 19. 20; Řím 7, 22.

Někdo snad může namítnout: „Je-li svěcení sedmého dne závazné i pro křesťany, proč o tom Nový zákon nemluví?

Desatero dal lidem Bůh. Platnost Božího zákona je trvalá. Zákon nebyl zrušen, proto není nutné jej obnovovat.

3. Ani apoštolové neprovedli změnu. (Sk 15, 21)

Skutky apoštolské dokazují, že apoštolové zachovávali pouze sedmý den týdne — sobotu. Kdyby apoštolové převedli platnost soboty sedmého dne na první den, nemohli by sedmý den nazývat sobotou.

Někdy se lidé ptají: „Je-li zachovávání sedmého dne dosud závazné, jak to, že Nový zákon mluví o všech přikázáních kromě sobotního?“

Nový zákon opakuje slovně jen tři přikázání — šesté, sedmé a osmé. Znamená to snad, že ostatních sedm neplatí? Vůbec ne. Nebylo potřebné, aby je Nový zákon znovu opakoval. Jejich závaznost nepominula.

Které verše dokazují, že apoštolové učili o závaznosti všech deseti přikázání pro křesťany? Jak 2, 8–12; Řím 7, 7; Ef 6, 2 a jiné.

4. Pokus o změnu předpověden. (Dan 7, 25)

Tato předpověď se vztahuje na nábožensko-politickou moc, která vládla v západní Evropě po pádu římské říše. I když víme, že Boží zákon nemůže být změněn, které slůvko u Dan 7, 25 naznačuje svévolný pokus o změnu Božího zákona?

Ve známém katolickém katechismu čteme:

„Otázka: Který den je sobota?

Odpověď: Sobota je sobota.

Otázka: Proč světíme neděli místo soboty?

Odpověď: Svěťme neděli místo soboty proto, že katolická církev přeložila posvátnost soboty na neděli.“ (P. Geierman, Katechismus katol. učení, vyd. 1957, s. 50. orig.).

5. Dějiny potvrzují proroctví. (Iz 48, 3)

Za doby římského císařství došlo ke změně soboty na neděli. Přesné datum změny soboty nelze uvést, protože to byla změna pozvolná, k níž došlo mezi r. 150–400 po Kr.

Co praví Kristus o těch, kteří se řídí tradicí a přestupují jeho příkázání? Mar 7, 7–13.

Sa'an praví: „Dokáži světu, že den, který Bůh posvětil a požehnal, se změní. Způsobím, aby lidé na něj zapomněli. Na jeho místo zavedu den, který Bůh neschválil, den, který nemůže být znamením mezi Bohem a jeho lidem. Ovlivním lidi, kteří tento den přijmou, že na něj přenesou svatost, kterou Bůh vložil na sedmý den.“ (EGW: Proroci a králové).

6. Rozhodující zkouška. (Řím 6, 16)

Jak dokážeme, komu sloužíme?

Otázka svěcení soboty či neděle znamená víc než otázku odpočinku. Je to rozhodování se pro Krista jako našeho nejvyššího Pána, anebo proti němu. Uposlechnu Pána Ježíše a budu světit sedmý den podle jeho příkazu?

Na základě čeho bychom měli vyřešit sobotní otázku? Sk 5, 29.

Římská vláda se mohla povýšit nad Boha jedině tím, že změnila Boží zákon. Každý, kdo zachovává vědomě tento změněný zákon, vzdává větší poctu moci, která změnu provedla. Kdo je poslušen změněného zákona, dokazuje, že není věren Bohu, ale člověku.

Proč tak záleží na správném dni?

Zákl. verš: 5 Moj 4, 2

Lidé si většinou myslí, že nezáleží na tom, který den týdne světíme jakožto den Páně. Říkají, že je důležité, abychom vůbec nějaký ten den světili. Jiní prohlašují, že není třeba světít nic. Je pravda, že Pán nikoho nenutí, aby světil nějaký den. Záleží na každém, chceme-li uposlechnout Boha či ne. Ale nikdo si nesmí myslet, že Bůh přenechal člověku rozhodnutí, který den má světit.

1. Stvořitelovo řešení (2 Moj 20, 10. 11)

Jaký je důsledek zrušení soboty nebo jiného Božího příkazu? Ž 119, 126.

Svévolné nahrazování soboty sedmého dne jiným dnem je neposlušností vůči Pánu Ježíši Kristu. Na tom, jak se rozhodneme, závisí náš věčný osud.

Které vážné napomenutí Písma potvrzuje, že je nutno řídit se přesně Božím slovem? Zj 22, 18. 19.

Je to velký omyl, myslí-li si někdo, že některá část Božích přikázání není podstatná anebo že Pán přijme nahračky za svůj požadavek. Bůh nedal do svého zákona žádný příkaz, který by lidé mohli beztrestně přestupovat.

2. Výroční soboty (Řím 14, 5. 6)

Znamená snad tento verš, že křesťané nemusí světit určitý den v týdnu jako den Páně? Souhlasí Pavel se zachováním kteréhokoli dne?

Známe-li 2 Moj 20, 8–11, nemůžeme odpovědět kladně. Nebylo by to ani v souladu s učením ap. Pavla, že křesťané mají zachovávat Desatero. (Ef 6, 2; Řím 3, 31).

Pán dal Židům kromě soboty z Desatera ještě sedm jiných sobot ročně. Tyto soboty jakožto sváteční dny připadaly na kterýkoli den týdne. Světily se o výročních svátcích a náležely do obřadního zákona. (3 Moj 23 kap.). Jakmile byl Kristus ukřižován, nebylo nutno je zachovávat.

Jak se liší sobota sedmého dne týdne od těchto výročních svátků svým původem, podkladem svěcení a platností? 1 Moj 2, 3; 2 Moj 20, 8—11; 3 Moj 23, 31. 38.

První křesťané, kteří se dokázali vzdát obřadních svátků, neměli pohrdat těmi, kteří tolik víry ještě neměli. Každý věřící odpovídá Bohu sám za sebe. (Řím 14, 10—12). Bůh očekává od svých následovníků, že se budou svědomitě řídit podle poznání světla.

3. Předobrazný systém padl. (Kol 2, 16, 17)

Někteří dokazují na základě Kol 2, 16. 17, že Kristovým křížem skončila povinnost světit sobotu. Ale bible nic takového neučí.

V dřívějším úkole jsme uvedli devět míst Skutků apoštolských, v nichž je sedmý den nazýván sobotou ještě v desetiletích po ukřižování a zmrtvýchvstání Krista. Kdyby sobota byla ukřižována, nemluvilo by slovo Boží o sedmém dni jako o dni sobotním.

Jak poznáváme z Kol 2, 16. 17, že odstranění se vztahuje na židovský předobrazný systém? v. 14. 16. 17.

Z těchto veršů nevyplývá, že by Pavel učil, že nemáme světit nic. Nemáme nejmenší příčiny věřit, že by chtěl říci, že jedno přikázání z Desatera přestalo být pro lidstvo závazné.

4. Okolnosti neomlouvají. (Přísl. 16, 25)

Mnozí lidé řeší sobotní otázku podle okolností. Myslí, že v dnešní době se má světit neděle, hlavně, je-li to z lásky. Proto se ani nesnaží zkoumat v tomto směru bibli.

Ale náš verš poukazuje na nebezpečí tohoto jednání a na jeho osudné následky.

Může najít správný směr ten, kdo spoléhá jen na svůj úsudek? Jer 10, 23.

Ve věcech jasné morální povinnosti je pro nás závazné jen Boží slovo. Prohlásil: „Nebudete dělati tak... aby jeden každý dělal, což se mu dobrého vidí.“ (5 Moj 12, 8).

Jedině tehdy budeme bezpečni, budeme-li činit to, co je správné v očích Božích podle jeho zákona.

Zamícháme-li jed do potrawy, nebude ho vidět, ale jeho působení se nezmění. Naopak, jed bude mnohem nebezpečnější, protože jej někdo sni nevědomky. Podobně satan se snaží kombinovat faleš s takovou dávkou pravdy, aby vypadala věrohodně.

5. Bůh je přesný. (Mat 7, 21)

Pravou podstatu sobotní otázky tvoří poslušnost a víra.

Jaký je nakonec rozdíl mezi uposlechnutím a neuposlechnutím Krista? Žid 5, 9; Zj 22, 14; 21, 8.

Jak splníme nejlépe Kristovu vůli? Jan 14, 15. 21.

Křesťané musí na základě Písma poznat, že svěcením sedmého dne uznáváme Krista vírou jako stvořitele a spásitele. To dokazuje, že je nejlépe, rozhodne-li se člověk světit sobotu.

6. Souzení podle světla. (Jan 9, 41)

Bůh soudí každého podle toho, kolik světla poznal z Písma a kolik měl možností žít podle poznané pravdy.

Čeho se dopouští ten, kdo zná pravdu a nežije podle ní? Jak 4, 17.

Opravdový křesťan se zařídí podle pravdy, jakmile ji poznal z Božího slova. Luk 8, 15.

Které důkazy bible jasně potvrzují, že svěcení soboty je v souladu s poslušností Ježíše Krista?

1. Sedmý den je jediným dnem týdne, který Kristus, náš stvořitel, posvětil neboli oddělil, aby jej lidé zachovávali.

2. Sedmý den týdne je jediným dnem, který Syn Boží požehnal a dal člověku.
3. Sedmý den týdne je jediným dnem, který Kristus, Pán Desatera, poručil křesťanům světit.
4. Sedmý den je jediným dnem týdne, který máme na příkaz Páně světit na znamení, že On je naším Bohem-Stvořitelem.

8. úkol — dne 25. srpna 1973

Nevhodné svěcení soboty

Zákl. verš: Mar 2, 27

V evangeliu nenalzáme zprávu, že by se Ježíš rozcházel s farizeji v tom, který den týdne se má světit. Světli s učedníky tentýž sedmý den týdne jako ostatní Židé. Kristus měl však se svými protivníky spory o to, jak se má sobota světit. Židé světli správný den nesprávným způsobem.

1. Nesmyslná omezení (Luk 13, 14)

Jak vyvrátil Ježíš obvinění, že porušuje se svými učedníky sobotu? Luk 13, 14—17; 14, 1—6; Mat 12, 1—8.

Cím Ježíš dokázal, že neuznává zákonické sobotní omezení? Mat 12, 12b.

Židovští vedoucí zatížili sobotu složitými požadavky a splnili tím satanův úmysl. Za dnů Ježíše Krista byly požadavky na lidi ve svěcení soboty tak ztíženy, že její svěcení bylo spíše odrazem charakteru sobeckých a ctižádostivých lidí než milujícího nebeského Otce. Rabíni ve skutečnosti představovali Boha v takovém světle, že dává

zákony, které lidé nemohou dodržovat. Lidé pak viděli v Bohu tyрана a měli dojem, že takové svěcení soboty vede k zatvrzelosti. Kristus se snažil tyto mylné názory napravit.

2. Křivé obvinění (Jan 9, 16)

Kristus nezrušil sobotu. Tento verš mluví jen o tom, jak jej farizejové falešně obvinili, že porušil sobotu.

Podle čeho víme, že Kristus světil sobotu podle přikázání? Jan 15, 10.

Kdyby Vykupitel přestoupil některé Boží přikázání, byl by hříšníkem. 1 Jana 3, 4. A jako hříšník by nemohl být naším spasitelem.

K jakému rozhodnutí dospěli Kristovi nepřátelé, když Pán Ježíš nechtěl světit sobotu podle jejich představ? Jan 5, 16–18.

Ti, kteří tvrdí, že Kristus odstranil zákon, zastávají vlastně totéž stanovisko jako Židé. Jsou v rozporu se svědectvím samotného Krista, který prohlásil: „Přikázání Otce svého zachoval jsem a zůstávám v milování jeho.“ (Jan 15, 10). Kristus byl živým ztělesněním zákona. Nedopustil se nikdy přestupku proti Božím svatým příkazům. Mohl klidně říci do očí celému zástupu lidí, kteří hledali příležitost, aby ho mohli odsoudit: „Kdo z vás obviní mne z hříchu?“ Jan 8, 46.

3. Lék na zákonický postoj (Gal 2, 16)

Kolik přikázání bude zachovávat osvícený, odevzdaný, znovuzrozený věřící, v jehož srdci žije Kristus? 1 Jana 2, 3, 4; Ž 40, 8, 9.

Jak se projeví opravdová víra v Krista k požadavkům Božího zákona? Řím 3, 31; Zj 14, 12.

Kristus zdůrazňoval za svého pozemského života závazné požadavky soboty. Projevoval i ve svém učení úctu ke zřízení, jež sám dal. Svěcení soboty bylo v jeho době znetvořeno. Ačkoli ho rabíni sledovali s nenávisť, nesnažil

se ani na oko přizpůsobit se jejich požadavkům a světil sobotu dál podle Božího zákona.

4. Duch či litera (Řím 7, 6)

Někteří lidé tvrdí, že život v novotě Ducha a ne podle staré litery znamená, že člověk může přestupovat literu Desatera a přitom může být v duchu poslušen.

Jak ukázal Kristus, že člověk může být poslušen litery přikázání „Nezabiješ“, a přitom porušovat jeho ducha? Mat 5, 21–23. 43. 44.

Milujeme-li své bližní jako sebe, můžeme přestupovat literu zákona? Řím 13, 10.

Ten, kdo to myslí poctivě s přikázáním „Nepokradeš“, nebude jednat v rozporu s jeho literou. Tak podobně není možno zachovávat sobotu v duchu a současně přestupovat literu sobotního přikázání. Znovuzrození nás spojuje s Bohem a s jeho zákonem. Končí starý život odcizení od Boha; nastává nový život smíření, víry a lásky. Spravedlnost zákona bude „naplněna v nás, kteří nechodíme podle těla, ale podle Ducha“. Řím 8, 4. Z hloubi duše také zvoláme: Ó, jak miluji zákon tvůj, takže každého dne on je mé přemýšlování.“ Ž 119, 97.

5. Milost vede k poslušnosti (Řím 3, 31)

Někteří lidé říkají: „Křesťan není pod zákonem, ale pod milostí. Nemusíme proto zachovávat sedmý den, jak to žádá Desatero.“ Prvá část tvrzení je správná, ale druhá nikoli. Je to ukázka toho, jak lidé snadno přijímají učení napolo pravdivé.

Jak dokazuje Pavel u Řím 3, 31, že ani spasení z milosti ani ospravedlnění z víry neodstraňuje povinnost zachovávat Boží přikázání?

Jaký důkaz máme pro to, že člověk pod milostí nemá právo žít v rozporu s Božím mravním zákonem? Řím 6, 14. 15.

Tvrzení, že Kristus svou smrtí odstranil Otcův zákon,

je neoprávněné. Kdyby bylo možno zákon změnit nebo odstranit, nemusel by Kristus zemřít, aby lidi zachránil před trestem smrti. Kristova smrt dokazuje, že zákon je neměnný.

6. Trvalé znamení (2 Moj 31, 17)

Uznává Pán všechny pohany a Židy, kteří upřímně přijmou Krista, za Izrael? Gal 3, 7. 29; Řím 9, 6—8.

Z čeho poznáváme, že dvanáct pokolení duchovního Izraele bude i na věčnosti? Zjev 21, 12; Mat 19, 28.

Pán prohlásil, že sobota byla dána člověku a že je znamením věčným mezi Bohem a Izraelem. To dokazuje jasně, že i na nové zemi se bude světit sobota. Iz 66, 22. 23.

9. úkol — dne 1. září 1973

Dvojí požehnání

Zákl. verš: 1 Moj 2, 3; Iz 56, 2

Stvořitel odpočinul na konci prvního týdne a vložil na sedmý den zvláštní požehnání. Tohoto požehnání se dostává i člověku, který sobotu světit. Na sobotě je tedy dvojí požehnání. Záleží na nás, kolik z toho požehnání si vezmeme pro sebe.

1. Sobotní reforma (Iz 56, 6)

Jak má Boží lid podle proroctví napravovat trhliny, které v Božím zákoně vznikly zásahem člověka? Iz 58, 12. 13.

Zde je jasně vylíčena sobotní reforma. Světitelé soboty jsou vyzváni, aby se neuchylovali s cesty Ježíše Krista. Kdo je lehkomyšlný ve svěcení soboty, bere na lehkou váhu i jiné Boží požadavky.

Jaký smutný vliv šíří nedůstojné jednání křesťana? Řím 2, 21—24; 2 Tim 3, 1—5.

Jen čtvrté přikázání mluví o vydavateli zákona. Když papežství změnilo sobotu, zrušilo pečeť zákona. Ježíš vyzývá své učedníky, aby vrátili sobotě její oprávněné postavení — jako památku Stvořitele a znamení jeho autority — a tím i její pečeť.

2. Světíme celou sobotu, tj. od večera až do druhého večera 3 Moj 23, 32

Co učinil Nehemiáš, správce Jeruzaléma, v jeho zájmu správného zahájení a ukončení soboty? Neh 13, 19.

Jaký důkaz máme i v Novém zákoně, že sobota začala západem slunka v pátek večer? Luk 23, 52—56.

Kdo nezačíná sobotu hned při západu slunka, nesvětí ji správně. Ti, kteří budou jednou procházet branami Nového Jeruzaléma, nebudou pokulhávat za Božími požadavky.

Začátek a konec soboty světíme nejlépe tím, když se při západu slunka sejdeme k rodinné pobožnosti. Na konci soboty je vhodné poděkovat Pánu za sobotní požehnání a prosit ho o sílu pro další dny příštího týdne.

Bůh je velmi důsledný. Všichni, kteří si myslí, že mohou část Božího času použít pro své zájmy, dříve nebo později na to doplatí. Bůh jim nemůže požehnat, jak by to i rád učinil, protože si neváží jeho jména a berou na lehkou váhu jeho příkazy.

3. Den přípravy (Mar 15, 42)

Tento verš podává ve spojení s Lukášovým svědectvím (Luk 23, 54—24, 1) novozákonní důkaz, že pátek, „den před sobotou“, byl dnem přípravy pro svěcení

soboty. Nezajistíme-li v pátek určité věci, nepřipravíme-li se předem, nemůžeme sobotu posvětit.

Co řekl Pán o této povinnosti svému lidu v dávnu? 2 Moj 16, 22—26.

Může ten, kdo se v pátek nepřipraví na sobotu, světit tento den správně? 2 Moj 16, 27. 28.

Využijeme-li správně pátek na přípravu, můžeme včas uvítat začátek soboty. Odložme před západem slunka všední práci. Naplánujme si vše, co musíme udělat v pátek. I děti mají v přípravách pomáhat. Vykoupejme se včas, vyčistíme si boty, nachystejme jídlo na sobotu. Nezapomeňme si připravit šaty na sobotu. Věřící mají před západem slunka odstranit všechny neshody, urovnat mezi sebou různá nedorozumění.

4. Směrodatné zásady (Joz 1, 8)

Mluví bible o tom, že nemáme ve svatý Boží den kupovat ani prodávat? Neh 13, 15—18.

Chodil Kristus pravidelně na sobotní bohoslužby? Jaký příklad nám dal? Luk 4, 16. 31; Mar 1, 20. 21.

Pán Ježíš chodil pravidelně na sobotní pobožnosti. Půjdeme-li v jeho šlépějích, budeme to dělat právě tak. Sobota má být nejradostnějším dnem týdne. Odpoutejme mysl i tělo ještě před začátkem soboty od všedních záležitostí. Přejídání v sobotu je zneuctěním Boha. Sobotní jídlo má být prosté a chutné.

Vlastní záliby, spěch apod. znesvěcují sobotu, právě tak jako četba všedních časopisů a knih. Do vlastních zálib patří i rozhlas a televize. Zásadně je necháme v sobotu odpočívat. Pánu se nelíbí ani to, nemůžeme-li se dočkat ukončení soboty, abychom už mohli začít provozovat svoje záliby. Amos 8, 5. Jestliže vidíme, že s určitou prací nebudeme hotovi do začátku soboty, počkejme s ní až po ukončení soboty.

5. Vyvrcholení týdne (2 Moj 20, 8—10)

Svěcení soboty sleduje též to, aby člověk neustále pamatoval na Pána Ježíše Krista jako svého stvořitele a spasitele. Připomínání si Boží lásky neomezíme jen na poslední den týdne. Pronikne celým týdnem a my se na každý den odevzdáme svému Pánu. Pamatujme po celý týden na sobotu a konejme přípravy, jak bychom ji zachovali podle přikázání.

Jaký důležitý vztah mělo svěcení soboty za Jeremiáše k osudu Jeruzaléma? Jer 17, 21–27.

Ani dnes nemluvme a nekonejme v sobotu nic, co by bylo před Bohem porušením svaté soboty.

6. Velká zaslíbení (Iz 58, 13. 14)

V těchto verších dává Pán tři zaslíbení každému, kdo svěťí správně jeho sobotu. 1. „Rozkoš budeš mít v Hospodinu“ — pravé a trvalé štěstí. 2. „Uvedu tě na vysoká místa země“ — duchovní prospěch. 3. „Způsobím to, abys užíval dědictví Jákoba, otce svého“ — věčný domov na nové zemi.

Slovo „dědictví“ představuje majetek, který člověk získává jako dědic. Dědictví Jákoba je dědictví jeho otce Izáka, který zdědil vše po otci Abrahámovi. Skutečným Abrahámovým dědictvím je nová země. Žid 11, 13–16; Řím 4, 13.

Které tři věci nemáme v sobotu činit, mají-li se při nás splnit uvedená zaslíbení? Vztahuje se správné svěcení soboty i na tvé myšlenky a slova? Iz 58, 13. 14.

10. úkol — dne 8. září 1973

Znamení ospravedlnění z víry

Zákl. verš: Fil. 3, 9

Člověk může hledat spravedlnost dvojím způsobem: .

buď vírou v Krista, a tímto způsobem ji i obdrží, anebo hledá ospravedlnění nesprávným způsobem — skrze skutky. To je také rozdíl mezi pravou a nepravou bohoslužbou.

Pochopme, že správné svěcení soboty dokazuje, že jsme dosáhli ospravedlnění vírou.

1. Souhrn evangelia (Řím 1, 16. 17)

Upřímný věřící nesvětí sobotu proto, aby dosáhl spravedlnosti, aby se stal spravedlivým. Světí ji proto, aby získal spravedlnost Pána soboty. Kristova spravedlnost vede k plné poslušnosti Božích přikázání.

Kterými slovy představuje Pavel Krista — Stvořitele? Kol 1, 14—16.

Čeho znamením je sobota? 2 Moj 31, 16. 17; Ez 20, 12.

Ti, kteří přijímají sobotu na znamení Božského posvěcení, budou uplatňovat zásady a zákony Božího království ve všedním životě. Budou se denně modlit, aby na nich spočinulo sobotní posvěcení. Budou mít každodenní spojení s Kristem a získají jeho dokonalou povahu.

2. Ovoce víry (Jak 2, 17. 18)

Poslušnost z lásky ke Kristu je přirozeným ovocem jeho udělené spravedlnosti, která věřícího na každý den ospravedlňuje a posvěcuje.

Co je podle Gal 5, 6 jádrem křesťanské zkušenosti?

Jak se projeví láska k Bohu? 1 Jana 5, 3; 1 Kor 7, 19.

Všichni, kteří přijali do srdce Pána Ježíše, dají se jím vést a přijmou Boží znamení na důkaz, že jsou jeho zvláštním majetkem. Bude je předcházet Kristova spravedlnost a sláva Páně bude jejich odměnou. Pán ochrání každého, kdo má jeho pečeť.

Sobota pojí Boha s jeho lidem jako zlaté pouto. Ale sobotní přikázání bylo porušeno. Svatý Boží den byl zne-

uctěn. Člověk — osobující si právo představitele církve — vyrval sobotu z jejího místa a dosadil na její místo všední den. V Božím zákoně tím vznikla trhlina, která musí být opravena. Pravá sobota se má opět stát právo-
platným, slavným dnem Božího odpočinku.

3. Odhalená samospravedlnost (Řím 10, 3)

Farizeové světili sobotu proto, aby se stali spravedliví. Jejich svěcení soboty se stalo součástí falešné spravedlnosti ze skutků.

Při které příležitosti vytýkal Pán Ježíš zákonskům, že jim tradice nahradila Boží přikázání a stala se spravedlností ze skutků? Mar 7, 1—13.

Lidé se budou muset rozhodnout buď pro pečeť Boží anebo pro znamení šelmy. Zj 7, 1—3.

Když Izraelští vycházeli z Egypta do pozemského Kanaánu, měli za znamení příslušnosti k Bohu sobotu. I dnes lid Boží, který vychází ze světa a jde do nebeského odpočinku, má toto znamení. Sobota potvrzuje vztah mezi Bohem a jeho lidem. Je znamením, že jeho dítky si váží jeho zákona.

4. Kristův odpočinek (Mat 11, 28)

Co představuje Kristův odpočinek pro věřícího? 2 Moj 20, 8—10.

Spasitel umožnil věřícímu, aby vešel plněji do jeho odpočinku. (Žid 4, 4).

Jen ten může získat Kristův odpočinek v den sobotní, kdo přestal usilovat o spasení ze skutků. Dovolí naopak, aby Kristus v něm působil to, co je libé před jeho obličejem. Právě svěcení soboty dokazuje, že Kristus, který odpočinul sedmého dne po šesti dnech stvoření, přetvořil věřícího duchovně a dává mu své odpočinutí.

5. Správné svěcení soboty (Iz 58, 13)

Bůh prohlašuje, že nemáme v jeho svatý den mluvit svoje slova. Varujme se v sobotu rozhovorů o všedních věcech! Jim jsou vyhrazeny ostatní dny v týdnu. Upřímný světitel soboty rozmlouvá v sobotu o Božích věcech.

Proč nemůže neobrácený člověk světit Kristovu sobotu? Řím 8, 7.

Kristus musí ovládat mysl a city člověka. Co musí mít člověk, který chce získat Kristovo odpočinutí? Fil 2, 5.

Všichni, kteří milují Boha, mají ze soboty vytvořit den radostný, svatý a slavný. Toho však nedocílí, když budou vyhledávat hříšné, zapovězené zábavy. Následovníci Páně přispějí ke zvelebení soboty v rodině a učiní z ní nejzajímavější den týdne.

6. Zkouška poslušnosti (2 Moj 16, 4)

Bůh dopustil na svůj lid zkoušku, aby se mohli osobně rozhodnout, chtějí-li být poslušni Božího zákona či nikoli. Čteme-li další verše, vidíme, že měli dokázat, jak si budou vážit Božího svatého dne sobotního. (v. 4–28) Před Kristovým příchodem má se stát svěcení soboty znovu zkouškou a znamením věrnosti a poslušnosti vůči Pánu soboty.

Z kterých důvodů je každý povinen být v první řadě poslušen Pána Ježíše Krista? Sk 14, 15; Iz 43, 11.

Co dokazuje ten, kdo svévolně odmítá nebo zanedbává sobotu? Ez 20, 13.

Ten, kdo v šesti pracovních dnech nežije v úzkém společenství s Kristem, nemůže ani správně světit sobotu. Právě posvěcení představuje soulad s Bohem, splynutí s jeho charakterem. Získáme je uposlechnutím zásad, jež vyjadřují jeho povahu. A sobota je důkazem poslušnosti. Ten, kdo se z lásky zařídí podle čtvrtého přikázání, bude poslušen celého zákona. Poslušnost ho posvěcuje.

Předpověď o obnově

Zákl. verš: 2 Petr 1, 19

Bezpečné slovo prorocké předpovědělo, že vyznavači křesťanství se v apoštolských dobách velmi uchýlí z cesty pravdy. To vyžaduje nápravu. Ale podle proroctví má v dnešní závěrečné době dojít k obnově ztracených a zanedbaných pravd. Tato proroctví nám objasňují přítomnou dobu, abychom věděli, co Pán od nás dnes vyžaduje. Je to krajně důležité.

1. Odpadnutí (Sk 20, 29. 30)

Jaké odchýlení od pravdy mělo nastat po skončení Pavlova dohledu nad sbory? Sk 20, 29. 30.

Jak se rozhodl Petr s Janem, že zůstanou věrni Ježíšovu učení? 1 Petr 2, 21; 1 Jan 2, 6.

Po odchodu apoštolů začali někteří vedoucí církve slučovat bludné učení s čistým Ježíšovým náboženstvím. Jednou takovou novinkou bylo svěcení neděle na památku Kristova vzkříšení.

Po uplynutí třetího století začala se neděle stávat stále pravidelnějším dnem bohoslužeb. Svěcení neděle se velmi rozšířilo a bylo oblíbenější než svěcení soboty.

Ústupky vůči pohanství vedly soustavně k dalšímu přehlížení autority nebes. Satan využíval neposvěcených církevních vedoucích, kteří si zahrávali se čtvrtým přikázáním a pokoušeli se odstranit sobotu z Desatera, kterou Bůh požehnal a posvětil. Zavedli pak místo ní svátek, který světili pohané jako „ctihodný den slunce“.

2. Potřeba obnovy (Dan 8, 12)

Dan 8, 12 mluví o téže moci, kterou v předchozí kapitole popisuje jako malý roh. Pavel řekl o této náboženské moci, symbolizované člověkem, že se povýší nad Boha, „takže se v chrámě Božím posadí jako Bůh, počínaje sobě, jako by byl Bůh.“ 2 Tes 2, 3. 4.

Co měla podle verše Dan 8, 12 tato moc učinit s Boží pravdou?

Je zaručeno, že opovržená Boží pravda se zase uplatní? Ž 100, 5.

Bůh počítal s tím, že jeho pravda nezanikne ve falešném učení lidí. Proroctví u Daniele 8 mluví o době, kdy si Bůh vzbudí reformační hnutí, které obnoví pošlapanou pravdu.

Rímská moc pohrdla pravdou, jak to proroctví předvídalo. Pošlapala ji do prachu a povznesla tradici. Lidé pod její mocí byli donucováni k svěcení neděle.

3. Doba obnovy (Dan 8, 14)

Tento verš odpovídá na otázku 13. verše: „Dokud toto vidění o oběti ustavičné a převrácenost na zpuštění přivodící, trvatí bude a svaté služby vydávány budou i vojsko v pošlapání?“ 14. verš odpovídá, že na konci údobí 2300 prorockých dní bude dáno nové světlo, týkající se zejména Boží svatyně. Tyto prorocké dny představují 2300 skutečných let. (Ez 4, 6).

Z čeho vidíme, že 70 týdnů neboli prvních 490 let z oněch 2300 bylo vyhraženo židovskému národu? Dan 9, 24.

Kde je podle výkladu anděla počátek těchto 2300 dnů? v. 25.

Výnos o obnovení Jeruzaléma je uveden i Ezdráše 6, 14 a 7, 11–28. Byl vydán v 7. roce perského krále Artaxerxa I. (Ezdr 7, 6–9), tj. r. 457 př. Kr. Zde začíná 70 týdnů (neboli 490 let), prvá část ze 2300 let. Oněch 490 let, začínajících r. 457 př. Kr., sahá do r. 34 po Kr., kdy končí 70 prorockých týdnů. Zbývajících

1810 let (z 2300) sahá od r. 34 po Kr. do r. 1844, kdy skončilo údobí 2300 let.

4. Poselství o obnově (Zj 14, 12)

Zj 14, 12 obsahuje poslední Boží poselství, jež obnovuje ztracené a přehlížené pravdy. Vidíme symbol tří andělů, znázorňujících zvěstování tří částí tohoto závěrečného poselství evangelia po celém světě. v. 6–12.

Kterými dvěma hlavními vlastnostmi se vyznačuje Boží lid ostateků v tomto závěrečném věku? Zj 14, 12.

Co tvoří pravou bohoslužbu podle první části tohoto posledního poselství z nebe? v. 6. 7.

Bible ukazuje, že uctívání Krista jako stvořitele je nerozlučně spjata se svěcením soboty, sedmého dne. 2 Moj 20, 8–11. Ustanovil svěcení své soboty na důkaz toho, že v Kristu vidíme svého stvořitele. Je proto tato výzva „klanějte se tomu, který učinil nebe a zemi“ (Zj 14, 7) dalším důkazem, že jeho následovníci obnoví v čase konce jeho pravou sobotu, památku stvoření země.

5. Hnutí obnovy (Zj 14, 6. 7)

Slova „nebo přišla hodina soudu jeho“ vyznačují dobu, kdy má vzniknout hnutí obnovení soboty. Další biblické důkazy svědčí o tom, že hodina soudu ze Zj 14, 7 nastala r. 1844, kdy skončilo prorocké údobí 2300 let z Dan 8, 14.

R. 1844 křesťané v malých skupinkách na různých místech světa přestali světit neděli a začali světit sobotu. Přidávali se k nim další a záhy přijali nejen sobotu, ale i jiné významné pravdy trojandělského poselství. R. 1860 přijali tito světitelé soboty oficiální název „adventisté sedmého dne“. Hnutí pro obnovu pravé soboty a dalších ztracených pravd se rozrostlo z tohoto skromného začátku od r. 1844 po celém světě.

Jak varoval Pán lidi, aby nezavrhovali dílo, jež koná před jejich zraky? Sk 13, 40. 41.

6. Obnovitelé soboty (Iz 58, 12)

Také toto proroctví se vztahuje na naši dobu. Když římská církev změnila sobotu, narušila Boží zákon. Ale nastal čas pro obnovení tohoto Božího přikázání.

Z čeho poznáváme, že proroctví Iz 58, 12, 13 se vztahuje i na obnovu pravé soboty?

Kam vede cesta poslušnosti Božích přikázání? Zj 22, 14; Iz 26, 2.

Ti, kteří zachovávají sobotu podle Iz 58, 13 jsou Božími nástroji obnovy. Světí správný den správným způsobem. Musíme představovat sobotu v tomto posledním pokolení jako lid, který klade na prvé místo v životě ospravedlnění z víry a učí tomu i ostatní.

12. úkol — dne 22. září 1973

Pravda pro přítomnou dobu

Zákl. verš: 2 Petr 1, 12

V bibli jsou poselství časově vymezená, ale jsou tam i poselství, vztahující se na určitou dobu. Všeobecné zásady Písma platí pro lidi všech dob. Ale v bibli jsou i zvláštní pravdy, které se vztahují pouze pro určitou dobu. Tak např. Noé varoval svět 120 let před potopou, Jonáš varoval Ninive 40 dní, Jan Křtitel zvěstoval přípravné poselství, aby lidé přijali Mesiáše při jeho prvním příchodu. Každé z těchto poselství bylo zvláštní pravdou, určenou především pro onu dobu.

1. Prorocké ověření (Jan 1, 21. 22)

Jan Křtitel přišel jako nový kazatel, který hlásal nové a úžasné poselství. Je přirozené, že se o jeho učení mluvilo. Byl oprávněn Bohem, aby přinášel tuto zvěst? Jak poznáme, že jeho učení je správné a následováníhodné a ne běžné náboženské názory?

Na jaký důkaz se odvolával Jan, aby lidé poznali, že jeho učení je pro jejich dobu Boží přítomnou pravdou? Jan 1, 23. (Iz 40, 3).

Sobotní reformu, kterou hlásají adventisté s. d., můžeme přirovnat k dílu Jana Křtitele. V naší době, těsně před druhým příchodem Ježíše Krista na oblacích nebeských, musí být vykonáno dílo podobné dílu Janovu.

2. Pravda o blížícím se 2. příchodu (Mat 24, 33)

Jan Křtitel připravoval cestu pro první příchod Mesiáše. Zvěstoval Boží poselství pro svoji dobu. Mat 3, 1—3. Podobně obsahuje Písmo i nebeské poselství, které připravuje cestu pro druhý příchod téhož Pána.

Co čteme ve Zj 14, 14 o Kristově druhém příchodu?

Jaké poselství má připravit cestu pro jeho druhý příchod? v. 6—13.

Zj 14, 6—14 dokazuje, že hlásání tohoto poselství vede přímo k druhému příchodu. Bůh si přeje, aby všichni přijali toto trojandělské poselství na sklonku dějin před druhým příchodem Kristovým. Je to jeho přítomná pravda pro dnešní dobu.

V tomto poselství sděluje Bůh, co od každého v této době očekává. Neměli bychom se zařít podle jeho laskavé výzvy? Přijmeme toto trojandělské poselství.

Pán dává lidem zvláštní pravdu pro čas konce. Kdo se odváží ji zamlčet? Bůh přikazuje svým služebníkům, aby světu hlásali poslední poselství milosti. Mohou mlčet jedině za cenu ohrožení svých duší.

3. Popis lidu božího

Světoshiřá sobotní reforma, kterou hlásají adventisté

s. d., vznikla na základě trojandělského poselství ze Zj 14, 6—12.

Adventisté s. d. netvoří pouze jinou církev či náboženskou společnost v řadě ostatních církví. Jsou zde v souladu s Božím plánem pro naši dobu, aby ožilo původní evangelizační dílo Ježíše Krista.

Co praví Zj 15, 2. 3 o slavné budoucnosti těch, kteří zvítězí nad šelmou, nad jejím obrazem a počtem?

Máme jistotu, že tento zvláštní lid prošel údobím hlásání posledního poselství ze Zj 14, 6—12? Rozhodně, poněvadž zvítězil nad šelmou a nad jejím obrazem, jak o tom mluví třetí poselství. Proto je jisté, že adventní hnutí hlásající tato poselství, získá věčné vítězství a nebe. Nebesa zajistila tomuto hnutí zaručené a věčné vítězství.

Bůh si vyvádí svůj lid a ustavuje jej na základě víry, příkázání Božích a svědectví Ježíše Krista. Dal mu souvislý řetěz jasných biblických pravd. Tyto pravdy pocházejí z nebe a představují drahocenný poklad.

4. Potřebná jistota

Na která Písma se Ježíš odvolával? Srovnej Luk 4, 16—21 s Iz 61, 1. 2.

Jak poukázal Apolo na Ježíše jako na pravého Mesiáše? Sk 18, 28.

Povšimni si, jak apoštolové zdůraznili pravdu v prvním kázání po nanebevstoupení Páně. Petr uváděl Joelovo proroctví, jež hlásalo vylití Ducha svatého o letnicích. Odvolával se i na proroctví, předpovídající Kristovo zmrtvýchvstání.

Dnes nám zbývá otázka: Jak se jmenuje to hnutí, ta církev, která plní Boží poselství určené pro naši dobu dle Zj 14, 6—12?

5. Boží vyvolení věrní (Sk 15, 14)

Kolik věrných měl Bůh ve své církvi ostatků, když

přišla potopa za dnů Noe? 1 Petr 3, 20. A za Eliáše? Řím 11, 3. 4.

Bible předpovídá, že před Kristovým příchodem budou všichni až na malou výjimku zachovávat nepravou sobotu. Zj 14, 8; 17, 5; 18, 1—4. V nejrůznějších náboženských společnostech, tvořící duchovní Babylón, je dnes ještě mnoho ditek Božích.

Ti, kteří uposlechnou Boží výzvy, aby vyšli z Babylóna, pomohou vrátit sobotě místo, které jí v poselství evangelia náleží.

Boží poslové mluvili po celá staletí v církvi Boží o tom, že zbožní ostatkové, na nichž se splní všechna zaslíbení smlouvy, mají provádět Boží plán v dějinách.

6. Kdo jsou ostatky (Zj 12, 17)

Zjev 12. kap. představuje čistou ženou dějiny právě církve v době po Kristově nanebevstoupení až do konce temného středověku (1260 let). A v 17. v. předpovídá vznik ostatků lidu Božeho, posledního zbytku Kristovy církve na sklonku dějin. Mají zachovávat přikázání Boží. I svěcení sedmého dne je součástí Božích přikázání. Hlásají v celém světě věčné evangelium a zvláštní Boží pravdy pro přítomnou dobu. Vznikali od r. 1844, kdy měla začít hodina soudu.

Zj 12, 17 praví, že tito ostatkové „mají svědectví Ježíšovo“. Zj 19, 10 vysvětluje, že: „Svědectví Ježíšovo je duch prorocký.“

Je pouze jedna skupina věřících lidí, která odpovídá šesti požadavkům proctví: 1. Zachovávají přikázání Boží a mají víru Ježíšovu. 2. Zachovávají pravou sobotu, tj. sedmý den v týdnu. 3. Hlásají poselství ze Zj 14, 6—12. 4. Jejich vznik se datuje od r. 1844, kdy měla začít hodina soudu. 5. Stali se světovým hnutím. 6. Mají Ducha prorockého.

Chci být z Boží milosti členem Kristových ostatků až do konce?

Poslední zkouška

Zákl. verš: Zj 22, 11

Tento verš obsahuje osudové prohlášení nebeského Přímlovce, kterým ukončuje dobu milosti. Krátce předtím se musí všichni ve zkoušce rozhodnout buď pro Krista nebo proti němu.

1. Pečeť boží (Zj 7, 2. 3)

Bůh varuje v závěrečné fázi evangelia před přijetím znamení šelmy. Zj 14, 9—12. Kdo přijme Boží poselství, přijme Boží pečeť podle Zj 7, 2. 3.

Co praví 1 Král 21, 8 o pečetí vládce jako o znamení jeho autority?

Co stanovil Kristus jako stvořitel za své znamení? 2 Moj 31, 16. 17; Ez 20, 12. 20.

Bůh si činí nárok na úctu a klanění před pohanskými bohy proto, že je stvořitelem a že jemu všechny bytosti vděčí za svou existenci. Až budou svatí zapečetěni, bude to znamenat, že se v nich odráží Kristův charakter. (Srovnej Zj 7, 2—4 se Zj 14, 1).

2. Znamka zavržení (Zj 14, 9. 10)

Srovnáme-li Zj 7, 1—3 s tímto veršem, poznáme, že znamení šelmy je opakem Boží pečeti. Ukázali jsme si, že pečeť Boží je v souvislosti se zachováváním Kristovy soboty, jakožto sedmého dne v týdnu. Znamení šelmy je spojeno se svěcením neděle, kterou člověk ustanovil místo pravé soboty.

Kdy jediné může člověk uniknout a nevzít na sebe znamení šelmy? Zj 14, 12.

Co dokazuje, že ti, kteří zachovávají přikázání Boží a mají víru Ježíšovu, zvítězí nad znamením šelmy? Zj 15, 2. 3.

Z toho vyplývá, že rozdíl mezi následovníky Božími a mezi stoupenci šelmy bude v tom, že jedni budou zachovávat Boží zákon a druzí jej budou přestupovat.

3. Volba (Jer 21, 8)

Podle čeho dokážeme, že jsme buď opravdovými nebo jen zdánlivými křesťany? 1 Jan 2, 3. 4.

Podle čeho poznáme, koho jsme služebníci? Řím 6, 16.

Koho kdo poslouchá, toho je služebníkem. Křesťan se proto musí ve vlastním zájmu rozhodnout uposlechnout Ježíše a světít podle jeho příkazu jeho den.

Ti, kteří slouží Bohu, budou se zvláště vyznačovat úctou ke 4. přikázání, které je znamením Boží tvůrčí moci a které vyžaduje klanění se Bohu.

4. Mistrný svůdce (Zj 13, 8)

Mnoho milionů vyznavačů křesťanství světa upřímně neděli jako den Páně a nevědí, že si to Bůh nepřeje, že je to zřízení antikrista, k němuž bible neopravňuje.

Proč se Boží věrný lid nedá svést satanovými mistrnými svody? Mat 24, 24. 25.

Jak se bude satan snažit dostat dle možnosti všechny lidi na svoji stranu? Zj 13, 13. 14; 16, 13. 14.

Satan chtěl odvrátit všechny lidi od svčení soboty, která je znamením Kristovy stvořitelské a vykupitelské moci. Ví, že by tím zasadil Božímu Synu nejtěžší ránu. Podařilo se mu zavést svůj „den slunce“ místo dne Božího.

5. Vrcholná krize (Zj 13, 15)

Jedině Kristův lid ostatků bude satanovi překážkou v tom, aby vnutil svůj falešný systém celému světu. Kdy-

by je mohl vyhladit, bylo by jeho vítězství dokonalé. Pak se naplní Zj 13, 15.

Jak se Bůh zaručil, že vysvobodí své věrné? Dan 12, 1; Joel 2, 32.

Co mne to bude stát, abych mohl mít podíl na tomto vysvobození? Zj 3, 10; Luk 21, 34. 35.

Kdo přes jasné poučení pošlape Boží zákon a přijme lidské ustanovení o jiném dnu odpočinku, obdrží znamení šelmy. (Zjev 13, 16). Dokáže tak, že dává přednost člověku před Bohem.

6. Rozhodný okamžik (1 Král 18, 21)

Jak se musel rozhodnout lid Boží v době odpadnutí při zlatém teletí? 2 Moj 32, 19–26.

Jak ukázal Kristus, že nikdo nemůže být neutrální? Mat 12, 30.

Komu dám v poslušnosti přednost? Uposlechnu Krista a budu světit jeho přikázání, včetně soboty, a dokáži tím, že Kristus je můj Pán, nebo budu poslouchat člověka a budu zachovávat neděli?

Sobota bude představovat velkou zkoušku věrnosti, poněvadž její pravda byla obzvláště překroucena. Zanedlouho bude jasná oddělovací čára mezi těmi, kteří Bohu slouží a mezi těmi, kteří mu neslouží.
